

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19239/2022
12.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су правни следбеници мал. ББ чији је законски заступник отац ВВ и мал. ГГ, чији је законски заступник отац ДД, које заступа пуномоћник Милан Ђурић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа Милош Милошевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3322/2017 од 07.06.2017. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3322/2017 од 07.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 20988/10 од 22.12.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле па је утврђено да је тужилца по основу стицања у браку власник $\frac{1}{4}$ идеалних делова стана који се налази у ..., ... број .../..., на ... спрату, по структури петособан, укупне површине 125м² и гаражног места које се налази у оквиру стамбене зграде ... број .../... на ..., што је тужени дужан да призна. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да суд утврди да је тужилца по основу стицања у браку власник још $\frac{1}{4}$ идеалних делова стана који се налази у ..., ... број .../..., на ... спрату, по структури петособан, укупне површине 125м² и гаражног места које се налази у оквиру стамбене зграде ... број .../... на ... . Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 1.266.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3322/2017 од 07.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 20988/10 од 22.12.2016. године у делу става првог изреке, делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиле. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду сходно одредбе члана 399. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 125/04 и 111/09) у вези члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11... 18/20) и одлучио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се указује ревизијом не представља довољан ревизијски разлог у смислу одредбе члана 406. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су закључили брак 11.06.1988. године. Брачна заједница је трајала до априла 2004. године. Из брачне заједнице имају сина малолетног ББ рођеног ... године. До 1998. године тужила и тужени су живели у стану тужениковог оца, а од 1998. године били су подстанари све до 2002. године. Тужени је дана 22.11.2002. године на своје име од ... купио спорни стан површине 123,95м² са гаражним местом. Стан је парничним странкама предат по записнику на коришћење дана 05.10.2003. године. Међутим, тужила и тужени се никада нису уселили. Тужени је крајем 2004. године адаптирао и изменио структуру спорног стана. У погледу стицања у заједници произлази да је тужени радио од 1991. године као ... . Потом је радио у заједничкој Агенцији за некретнине „...“ основана ...1993. године са братом. Агенција је престала са радом 03.06.2002. године, а од 01.07.2002. године тужени оснива исту агенцију и наставља да се бави тим послом. Тужени истиче да је стан узет у незавршеном стању и да је у опремање уложио 50.000 евра и то након престанка брачне заједнице са тужиљом. Тврди да је вредност стана у многоме увећана. Тужила је у међувремену умрла. Као њени наследници, по решењу нотара ОУП 164/22 (ОП 849/21) од 05.04.2022. године јављају се малолетни син ББ и ћерка малолетна ГГ. Спорни стан са гаражним местом купљен је за 135.000 немачких марака. Тужени је ради куповине стана позајмио од брата 28.500 евра са којим је ту позајмицу регулисао тако што му је препустио родитељски стан а од кума ЂЂ је позајмио 5.000 евра и за доплату пореза од пријатеља ЕЕ 3.000 евра којима је новац и враћен из заједничког фонда агенције. У току поступка обављено је вештачење од стране вештака економске струке а према налазу вештака Милана Мандића произлази да је учешће туженог по основу зарада 89,76% у заједничко домаћинство а за тужиљу АА 10,24%. Када се узме у обзир допринос у васпитању детета и други послови који су обављани у заједничком домаћинству, произилази да је тужила учествовала у стицању заједничкој имовини 26% а тужени у делу од 74%.

Сходно изведеним доказима првостепени суд је оценио да је допринос тужиље у стицању у спорној заједничкој имовини у делу од ¼ па је тужбени захтев у том делу усвојио док је у преосталом делу тужбени захтев одбио. Другостепени суд је прихватио такав чињеничноправни закључак првостепеног суда, жалбе странака одбио и потврдио првостепену пресуду.

По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду доказе који су изведени у току поступка, правилно су нижестепени судови закључили да је допринос тужиле у стицању у заједничкој спорној имовини у делу од 25% тј. у делу од 1/4. У том смислу нижестепени судови дају правилне разлоге које у свему прихвата и Врховни касациони суд. Неосновани су наводи из ревизије туженог да суд није у конкретном случају правилно утврдио чињенично стање, а ово из разлога што се оспоравање утврђеног чињеничног стања не може истицати у ревизијском поступку. Неосновани су наводи туженог да нижестепени судови нису узели у обзир улагања која је извршио тужени након раскида брачне заједнице, тј. да је уложио 50.000 евра и да је тиме вредност стана увећана. Ово из разлога што се након развода брака, приликом утврђивања стицања у заједници, узима стање имовине које је постојало у моменту раскида имовинске заједнице. Накнадна улагања се не могу узимати у обзир приликом утврђивања висине доприноса за стицање у заједничкој имовини, већ се евентуално може поставити питање облигационоправног потраживања лица које је извршило предметно улагање, ако је тиме увећана вредност спорне ствари. На друге битне разлоге у погледу примене материјалног права у ревизији се посебно не указује.

Имајући у виду напред изнето Врховни касациони суд је на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић